

ממִּישְׂרָאֵל וּוְשִׁינְגְטוֹן. הֶעֱתָק: נִיו-יֹרֶק

סודי ביותר

שמידי

המשרד ירושלים

רביץ. העתק: מקוע.

שלך 151. אני מחייחם לסעיף האחרון:

לפי המובן הפשוט של הטילים אתה סבור כי מִמִּישְׂרָאֵל עשתה "מישגה חמור" כאשר החליטה להשתתף במערכה במוסדות או"ם בין מאי-נובמבר 1967 כדי להכשיל חמש הצעות לשוב נסיגה טוטאלית ומיידית בלי כינון שלום. אחרי הכשלת הצעות אלו וכן סיכול הסכם גולדברג-גרומיקו מיולי על נסיגה דחופה וטוטלית תמורת הודעה ערבית שלא תזכיר את ישראל פעלנו להכשלת הצעה ארגנטינאית במועבי"ט שארה"ב עמדה להצביע בעדה ושדרשה נסיגה טוטלית ודחופה בלי כינון שלום. כתוצאה מכך יצא הרע במיעוטו לאמור החלטת 242 המצדיקה ישיבה בכל השטחים עד להסכם שלום. לפי מברקך היתה ישראל חייבת להפקיר מערכות אלו על מנת שנסיגה טוטלית בלי שלום תהווה את המדיניות של ארה"ב שעל יסודה תצטרך שגרירותנו להשיג נשק ועזרה כלכלית ומדינית. הייתי רוצה לראות איך היית מופיע בושינגטון ב-1971 אילו ~~החלטנו בצורה~~ ^{הפירון ב-1967} ~~מחשבת~~ ^{היה חלילה} ~~1967~~ ^{היה חלילה} אינני שולל חופש מחשבה על חוויות היסטוריות אך דא עקא מי שמפעיל חופש של חוסר מחשבה חייב לקבל דין ביקורת. מבחינה אינטלקטואלית הקיצוניות שלך בנוגע לאו"ם הניזונה ~~מחשבת~~ ^{מק (אחרי שפירסמו את חוקי) מחשבת} ~~היה~~ ^{היה} היתה גורמת כאן לפגמים למשיכת כתפיים סלחנית. לכל אדם יש הדיבוק שלו אם כי לא הכרחי להציגו לראווה. אך החזרה על הקנאות הבודדת הזאת כבר ~~אננה~~ ^{אננה} ~~לשחוק~~ ^{לשחוק} באשר יש לה כמה תוצאות מיבציות שליליות. ~~למשפחות אחדות באינני חפץ להשתתף~~

(א) היא מביאה להתנכרות למציאות. מדובר בהתעלמותך המתמדת מהעובדה כי מדיניות ארה"ב מושפעת במידה מסוימת מהמרחש אמנם לא בעצרת אך לפחות במועבי"ט ושמדיניות הנשיא (הגורס או"ם-שמוס לפי דעתך אך לא לפי הודעתו) מנוסחת תמיד במרוחק למיסמך ומסגרת או"מיים. מכאן שיש חשיבות למניעת תקלות יסודיות במועבי"ט בעניין תורת הנסיגה והגבולות וחסימות היא להניח שארה"ב תילחם שם אי-פעם למעננו אם אנחנו לא נירתם בעצמנו. ייתכן כי אינך מחשיב דעת-הקהל בארה"ב ובעולם אך אילו החרמנו ויכוחים ב-1967 ואילך היינו מוותרים על עשרות מליוני אזניים מסכימות. אם תקרא את העתונות האמריקנית והעולמית מיוני 67 יתברר כי היינו "עושים מישגה" אילו הפקרנו את הבמה שהעניקה לנו תהודה חסרת-תקדים זו.

(ב) התוצאה אם לא הסתרה של ההפרזה האו"מית שלך היא שנציגותנו באו"ם אינה חשה בסולידריות שהיתה קיימת תמיד בינה לביין השגרירות בווינגטון בימי מערכה באו"ם. ענייננו האו"מיים אינם מוצגים בווינגטון במלוא הדרג והסמכות כדבר שאיכפת לנו וזה מעודד רפיון של ארה"ב כזה שהיה מורגש אצלם בנובמבר 1970. אם המשלחת שלנו באו"ם וראשה שומעים משגווינגטון רק כמה שפעולתם היא בלתי הכרחית וללא תכלית ומוטב אילו כולם הלכו לתיאטרון אין בכך לחזק את רוחם. ~~אני פלא התפעלות ליכולתו של תקוע לעמוד בפני דוח-זלעפות זו כלי להישרף בה חוקר העמדה פניה שקשה פאילו לא איכפת לו.~~

אולי אסכם ולא אחזור:

(1) דעתך כי היינו צריכים בעבר להפקיר מערכות שכמה מהן (לרבות 1967) היו גורליות וכולן חשובות מבחינה הסברתית ידועה לנו ואינה מתקבלת על דעתו של אף אחד. זה הדין לגבי ההצעה המשוונה שנסרב להשמיע את טענותנו הצודקת על ירושלים באזני כל מי שישמע.

(2) אין אף אחד כאן המייחס להחלטות מוסדות או"ם יותר משקל משיש להן אם כי העתונות הישראלית מפריזה בחשיבותן. יחד עם זאת אין לייחס אפס-משקל להן ולמאבקים המחלולים להן.

(3) השמעת גידופים לא על החלטות או"ם כפי שצריך כי אם על עצם המוסד מעמידה אותנו בשותפות עם חתך ימני צר של דעת-קהל אמריקנית ומנתקת אותנו ממשאבים מרכזיים

חשובים. ~~במידה לא נפגוש את הנוער אם תהיה לנו מילון ואידאולוגיה של Birch society~~

~~על נושא זה ואחרים.~~ מאלף שאתה מייחס לניכסון או"ם-שמום ואילו הוא מעולם לא הודיע הודעה כזאת ואחרי הכל הוא ~~לא אהה לקובע~~ מה היא מדיניות ארה"ב. אפילו נודה כי הוא

משלם מס-שפתיים עובדה היא שהוא משלם (ראה הודעתו הבסיסית מפברואר 1974).

(4) התחום של המדיניות המולטילטרלית הוא כאב-ראש בשבילנו לרגל מצבים אריחמטיים וגיאוגרפיים שאין תקווה לשנותם. אך התחום הזה לא יחדל להתקיים וחוששני כי כניסת

סין תעניק לו יוקרה מוגברת. נוכל לאזן את מחסורנו ע"י קשרים יותר ישירים

וממשיים עם מדינות עולם וכן להחחסן בפני פורענויות ע"י הפיכת החלטה לבעלת ערך

- 4 -

אפסי (כמו זו של נובמבר 1970) אך העצה לנשוש את שדה-הקרב לא תתקבל כנוסחת פלא.
לאחר שדעותיך ואלה של הממשלה ידועות זו לזו אני מציע שנראה דיון זה
כמסובכ.

אבן

18.7.71